

Arrest

nr. 142 857 van 8 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 7 april 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 maart 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2015 om 14 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERBOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij, van Slovaakse nationaliteit, is het land binnengekomen in 2006 en heeft zich vluchteling verklaard. Haar asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgewezen op 26 april 2007.

1.2. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend aan verzoekende partij op 26 april 2014 (adm. doss., eigen nummering, nr. 1).

1.3. Op 15 juli 2014 werd verzoekende partij gedagvaard om te verschijnen voor de correctionele rechtbank. Verzoekende partij werd veroordeeld bij verstek op 8 oktober 2014. Het verstekvonnis werd aan de procureur betekend op 23 februari 2015. Op 27 maart 2015 werd in de gevangenis verzet aangetekend tegen het betreffende vonnis. De zaak komt opnieuw voor voor de correctionele rechtbank van Leuven, op woensdag 8 april 2015 om 9 uur.

1.4. Op 27 maart 2015 werd aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering betekend, in de hulpgevangenis van Leuven. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

2.1. Verwerende partij werpt op dat het voorliggend verzoekschrift dat werd ingediend op 7 april 2015 tegen de bestreden beslissing, betekend op 27 maart 2015, niet beantwoordt aan de termijn van vijf dagen, zoals bepaald in artikel 39/57, §1, derde lid.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat op 26 april 2014 aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend op grond van artikel 7, eerste lid, 3 *“wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke integratie of (...), geacht de openbare orde/de nationale veiligheid van het land te kunnen schaden; (...) Betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal (...)”* (eigen nummering stuk nr. 1). Uit niets blijkt dat beroep werd aangetekend tegen deze beslissing van 26 april 2014 (nazicht databank RvV).

2.3. Verzoekers raadvrouw stelt inzake de opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wegens laattijdigheid dat haar cliënt waarschijnlijk niet goed beseft heeft dat hij reeds een bevel om het grondgebied te verlaten kreeg, en dat zij er in ieder geval niet van op de hoogte was. Verzoekende partij voert geen overmacht aan en stelt dat de Raad zal oordelen over de tijdigheid.

2.4.1. Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, §4, tweede lid, bedoelde vordering. Voormeld artikel stelt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

2.4.2. Het wordt niet betwist dat aan verzoeker reeds op 26 april 2014 een 'bevel tot het grondgebied te verlaten' werd betekend. Dit bevel betreft een verwijderingsmaatregel.

2.4.3. Inzake de toepasselijkheid *ratione temporis* van artikel 39/57, §1, derde lid stelt de Raad vast dat voormeld lid werd toegevoegd aan de Vreemdelingenwet ingevolge artikel 4 van de 'Wet houdende diverse bepalingen met betrekking tot de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State' van 10 april 2014 (BS 21 mei 2014).

Artikel 8, §1 van de 'Wet houdende diverse bepalingen met betrekking tot de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State' van 10 april 2014 stelt inzake de overgangsbepalingen:

"De artikelen 4 en 5, 2°, zijn van toepassing op de vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van elke verwijderings- of terugdrivingsmaatregel, waarvan kennis gegeven wordt na de datum van inwerkingtreding van deze wet, en van de uitvoering van elke beslissing die ten aanzien van dezelfde vreemdeling getroffen wordt na een dergelijke maatregel."

Artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet is derhalve van toepassing op onderhavige vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid. De Raad ontwaart geen wetsbepaling waaruit zou blijken dat beslissingen (verwijderings- of terugdrivingsmaatregelen) die dateren van voor de inwerkingtreding op 1 juni 2014 van de voormelde Wet van 10 april 2014 niet in aanmerking kunnen worden genomen of niet vallen onder de toepassing van artikel 39/57, §1, derde lid .

2.4.4. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoeker toont niet aan dat hij in de onmogelijkheid was om een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen binnen de vijf dagen na de betekening van de bestreden beslissing.

2.4.5. Ten overvloede wordt opgemerkt dat uit het verzoekschrift noch uit de voorliggende bestreden beslissing door de Raad op het ogenblik van ontvangst, te dezen op 7 april 2015 om 18u53, kon afgeleid worden dat de vordering manifest laattijdig voorkwam. De vaststellingen inzake de toepasselijkheid van de termijn van vijf dagen zoals voorzien in artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet waren immers slechts mogelijk na ontvangst en kennisname van het administratief dossier door de Raad, te dezen op 8 april 2015 om 9 uur. De beschikking tot oproeping van verzoeker die werd verstuurd op 7 april 2015 om 20.35 uur voor de zitting van 8 april 2015 om 14 uur, kon derhalve geen toepassing maken van het gestelde in artikel 39/84, §4, derde lid van de Vreemdelingenwet.

2.5. Aan verzoeker werd op 27 maart 2015 een 'bevel tot het grondgebied te verlaten' betekend. Dit bevel betreft een verwijderingsmaatregel. De vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend meer dan vijf dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is en is derhalve laattijdig.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS